

lader sine Kul, viser han paa ny, hvad det er, han stadig skal bruge sine Forsøg paa at bortforklare Kullenes Indflydelse paa Budgettet til, nemlig til en Paastand om, at det er Ansættelsen af Tjenestemænd og disses Lønninger og alt, hvad dertil hører, som er den egentlige Aarsag til den daarlige Drift, han har haft. Skønt det er vitteligt for alle, hvor Fejlen ligger, nemlig hos ham selv, søger han at lægge den over paa andre, og derom gav han i Dag nogle højst mærkelige Oplysninger, som jeg skal tillade mig kort at stille i Belysning af nogle Kendsgeninger.

Den højtærede Minister sagde, at Tallet for Statsvirksomhedernes Personale var gaaet ned i de sidste to Aar for Statsbanernes Vedkommende med 3 200 — jeg hørte ikke Tallene aldeles nøjagtigt, men jeg tror, jeg nævner nogenlunde de Tal, Ministeren angav. For Postetaten er de gaaet ned med ca. 1 300 og for Telefonvæsenet med ca. 250; tilsammen 4 800. Denne Personale-reduktion er foregaaet i de sidste to Aar, siger den højtærede Minister.

Lad os nu se paa, hvad Statistisk Departement, som har aflagt tre Beretninger vedrørende Antallet af Statstjenestemænd, meddeler om dette Forhold. Det har aflagt Beretning i November 1920, November 1921 og just i disse Dage 1922. Det opgør Antallet paa Statstjenestemændene, deriblandt ogsaa Statsvirksomhedernes. Jeg skal først nævne de Tal, der er opgivet i November 1920, altsaa regnet efter, hvad der er opført paa Budgettet for 1921—22. Da er der ved Statsbanerne ansat 16 623 Tjenestemænd. Det er det sidste Aar af den radikale Regerings Styre. Det næste Aar, det første, hvor den højtærede nuværende Trafikminister sidder, er Tallet — altsaa det for 1922—23 opførte — opgjort til 17 388, altsaa betydeligt højere. Og nu for 1923—24 er det opgjort til 16 835. Set i Forhold til Meddelelsen i November 1920 er Statsbanernes Personale altsaa nu 212 talrigere. For Postvæsenets Vedkommende er de tre Tal taget i samme Rækkefølge fra Finanslovene, der blev forelagt i Efteraaret 1920, 1921 og 1922 følgende: 9 981, 9 345 og 9 177. Der er altsaa en virkelig Nedgang paa 804. For Telegrafvæsenet er de tre Tal: 2 402, 2 429 og 2 447. Her er altsaa en Opgang paa 45. Det samlede Antal af Tjenestemænd indenfor Statsvirksomhederne har altsaa i disse tre Aar været følgende: Det sidste Aar under radikal Styre 29 006, det første Aar under den nuværende Trafikminister 29 162 og nu 28 459, eller en samlet Nedgang paa 547. Og hele Ned-

gangen ligger paa Postvæsenets Omraade og er fremkaldt ved de Indskrænkninger i Postvæsenets Drift, som er fremkaldt ved Ophævelse af Søndagsombæring og andre Bekvemmeligheder, som Publikum havde.

Jeg skal yderligere sige, at man har et andet Tal vedrørende Statstjenestemændene ved Statsbanerne, nemlig det, som findes i Statsbanernes Aarsberetning. Jeg maa beklage, at Beretningen for Aaret indtil Marts 1922 ikke foreligger endnu. Jeg skulde tro, at den snart maatte komme, men jeg har altsaa kun Beretningen for de foregaaende Aar at henholde mig til. Derefter viser Tallene pr. 31. Marts sig at være følgende: Den 31. Marts 1919 15 850, den 31. Marts 1920 16 714 og den 31. Marts 1921 19 046. Altsaa et Aar, efter at den radikale Regering var frattraadt, var efter Statsbanernes Aarsberetninger Tjenestemændenes Antal steget fra 16 714 til 19 046. Man vil her se, hvorledes Bevægelsen først er en Stigning, derefter atter en svag Tilbagegang, dog saaledes at man endnu er højere oppe, end man var, da den radikale Regering traadte fra, endda adskilligt højere.

Hvorledes Ministeren har kunnet tilvejebringe de Tal, han forelagde, er overhovedet meget vanskeligt at forstaa. Men den højtærede Minister maa antagelig have sammenblandet Bestillinger, som ikke har det mindste med hinanden at gøre: Statstjenestemænd og løstansatte Arbejdere, hvis Forhold i denne Forbindelse overhovedet slet ikke kan sammenstilles. I øvrigt er det mig heller ikke forstaaeligt, hvis dette er Forklaringen, hvordan det angivne Resultat kan fremkomme; thi de samme Oplysninger, som Statistisk Departement har afgivet om de løstansattes Lønningsforhold, siger, at i Budgettet for Finansloven 1921—22 androg Lønningerne for de løst ansatte 35 Mill. Kr., paa den næste Finanslov — 1922—23 — androg de 33 Mill. Kr., og i Aar for Finansaaret 1923—24 søges der en Bevilgning af godt 35 Mill. Kr. Der er altsaa heller ikke for de løst ansatte nogen Nedgang i de Lønninger, der opføres paa Finansloven. Det maa formodentlig ikke des mindre være saadanne Tal, den højtærede Minister har ført sammen med de virkelig Tjenestemandstal, som jeg her har nævnt fra to officielle Dokumenter.

Jeg skal yderligere endnu kun nævne et Forhold, som ikke er uden Interesse, idet man ofte har paastaaet, at Tjenestemændene i den radikale Regerings Tid havde mindre Arbejde, end de havde haft tidligere og har haft senere. Det Aar, hvor der utvivlsomt var mest at gøre ved Banerne,